

Programozási tételek felsorolókra

Összegzés

Feladat: Adott egy E -beli elemeket felsoroló t objektum és egy $f:E \rightarrow H$ függvény. A H halmazon értelmezzük az összeadás asszociatív, baloldali nullelemes műveletét. Határozzuk meg a függvénynek a t elemeihez rendelt értékeinek összegét! (Üres felsorolás esetén az összeg értéke definíció szerint a nullelem: 0).

Specifikáció:

$$\begin{aligned} A &= (t:enor(E), s:H) \\ Ef &= (t=t') \\ Uf &= (s = \sum_{e \in t'} f(e)) \end{aligned}$$

Algoritmus:

$s := 0$ $t.first()$
$\neg t.end()$
$s := s + f(t.current())$
$t.next()$

Számlálás

Feladat: Adott egy E -beli elemeket felsoroló t objektum és egy $\beta:E \rightarrow \mathbb{L}$ feltétel. A felsoroló objektum hány elemére teljesül a feltétel?

Specifikáció:

$$\begin{aligned} A &= (t:enor(E), c:\mathbb{N}) \\ Ef &= (t=t') \\ Uf &= (c = \sum_{\substack{e \in t' \\ \beta(e)}} 1) \end{aligned}$$

Algoritmus:

$c:=0$ $t.first()$
$\neg t.end()$
$\beta(t.current())$
$c:=c+1$ SKIP
$t.next()$

Maximum kiválasztás

Feladat: Adott egy E -beli elemeket felsoroló t objektum és egy $f:E \rightarrow H$ függvény. A H halmazon definiáltunk egy teljes rendezési relációt. Feltesszük, hogy t nem üres. Hol veszi fel az f függvény a t elemein a maximális értékét?

Specifikáció:

$$\begin{aligned} A &= (t:enor(E), max:H, elem:E) \\ Ef &= (t=t' \wedge |t| > 0) \\ Uf &= ((max, elem) = \max_{e \in t'} f(e)) \end{aligned}$$

Algoritmus:

$t.first()$
$max, elem := f(t.current()), t.current()$
$t.next()$
$\neg t.end()$
$f(t.current()) > max$
$max, elem := f(t.current()), t.current()$ SKIP
$t.next()$

Kiválasztás

Feladat: Adott egy E -beli elemeket felsoroló t objektum és egy $\beta:E \rightarrow \mathbb{L}$ feltétel. Keressük a t bejárása során az első olyan elemi értéket, amely kielégíti a $\beta:E \rightarrow \mathbb{L}$ feltételt, ha tudjuk, hogy biztosan van ilyen.

Specifikáció:

$$\begin{aligned} A &= (t.enor(E), elem:E) \\ Ef &= (t=t' \wedge \exists i \in [1..|t|]: \beta(t_i)) \\ Uf &= ((elem, t) = \underset{elem \in t'}{\mathbf{select}} \beta(elem)) \end{aligned}$$

Algoritmus:

$t.first()$
$\neg \beta(t.current())$
$t.next()$
$elem := t.current()$

Lineáris keresés

Feladat: Adott egy E -beli elemeket felsoroló t objektum és egy $\beta:E \rightarrow \mathbb{L}$ feltétel. Keressük a t bejárása során az első olyan elemi értéket, amely kielégíti a $\beta:E \rightarrow \mathbb{L}$ feltételt.

Specifikáció:

$$\begin{aligned} A &= (t.enor(E), l:\mathbb{L}, elem:E) \\ Ef &= (t=t') \\ Uf &= ((l, elem, t) = \underset{e \in t'}{\mathbf{search}} \beta(e)) \end{aligned}$$

Algoritmus:

$l := \text{hamis}; t.first()$
$\neg l \wedge \neg t.end()$
$elem := t.current()$
$l := \beta(elem)$
$t.next()$

Feltételes maximumkeresés

Feladat: Adott egy E -beli elemeket felsoroló t objektum, egy $\beta:E \rightarrow \mathbb{L}$ feltétel és egy $f:E \rightarrow H$ függvény. A H halmazon definiáltunk egy teljes rendezési relációt. Határozzuk meg t azon elemeihez rendelt f szerinti értékek között a legnagyobbat, amelyek kielégítik a β feltételt.

Specifikáció:

$$\begin{aligned} A &= (t.enor(E), l:\mathbb{L}, max:H, elem:E) \\ Ef &= (t=t') \\ Uf &= ((l, max, elem) = \underset{\substack{e \in t' \\ \beta(e)}}{\mathbf{max}} f(e)) \end{aligned}$$

Algoritmus:

$l := hamis; t.first()$				
$\neg t.end()$				
$\swarrow \neg \beta(t.current())$	$\swarrow \beta(t.current()) \wedge l$		$\swarrow \beta(t.current()) \wedge \neg l$	
$SKIP$	$\swarrow f(t.current()) > max$		$l, max, elem :=$ $igaz, f(t.current()), t.current()$	
	$max, elem :=$ $f(t.current()), t.current()$	$SKIP$		
$t.next()$				

Megjegyzések:

1. A maximum keresés, a lineáris keresés, a kiválasztás nem a megtalált elem indexét, hanem a megtalált elemet adják vissza.
2. A lineáris keresésnél és kiválasztásnál az eredmények között szerepel maga a felsoroló is. Ennek az oka az, hogy ennél a két tételnél korábban is leállhat a feldolgozás, mint hogy a felsorolás véget érne, és ekkor maradnak még fel nem sorolt (fel nem dolgozott) elemek. Ezeket az elemeket további feldolgozásnak lehet alávetni, ha a felsorolót tovább használjuk. Felhívjuk azonban a figyelmet arra, hogy ha egy már korábban használt felsorolóval dolgozunk tovább, akkor nem szabad a *First()* művelettel újraindítani a felsorolást.
3. Kiválasztásnál nem kell a felsoroló által szolgáltatott értéksorozatnak végesnek lennie, hiszen ez a tétel más módon garantálja a feldolgozás véges lépésben történő leállítását.
4. A programozási tételek alkalmazásakor – ha körületekintően járunk el – szabad az algoritmuson hatékonyságot javító módosításokat tenni. Ilyen például az, amikor ahelyett, hogy sokszor egymás után lekérdezzük a *t.Current()* értékét, azt annak első lekérdezésénél egy segédváltozóba elmentjük. A maximum kiválasztás illetve feltételes maximumkeresés esetén a feldolgozás eredményei között szerepel mind a megtalált maximális érték, mind pedig az elem, amelyhez a maximális érték tartozik. Konkrét esetekben azonban nincs mindig mindkettőre szükség. Például olyan esetekben, ahol a *f* függvény identitás, azaz egy elem és annak értéke megegyezik, a maximális elem és maximális érték közül elég csak az egyiket nyilvántartani az algoritmusban.
5. Nevezetes felsorolók alkalmazása esetén érdemes saját specifikációs jelöléseket bevezetni. Ilyenkor ugyanis a specifikációt nem egy absztrakt felsorolóra (*t.enor(E)*), hanem közvetlenül a feldolgozandó gyűjteményre (intervallumra, tömbre, halmazra, szekvenciális fájlra) fogalmazzuk a felsorolóhoz használt segédadatokkal.

a) Egy szekvenciális inputfájl felsorolóját maga a szekvenciális inputfájl, az abból utoljára kiolvasott elem és az olvasás státusza reprezentálja. Szekvenciális inputfájlok feldolgozása esetén ehhez a megállapításhoz igazíthatjuk a specifikációs jelöléseket. Ilyenkor az állapottérben magát a szekvenciális inputfájlt vesszük fel, és az $e \in x$ (x a szekvenciális inputfájl) azt jelöli, hogy sorban egymás után ki akarjuk olvasni az x fájl (amely egy sorozat) elemeit. Ennél fogva a korábban bevezetett specifikációs jelölésekben szereplő $e \in t'$ (ahol t' a felsoroló kiinduló állapota) szimbólumot szekvenciális inputfájl bejárásakor kicserélhetjük az $e \in x'$ (x' a szekvenciális inputfájl kezdeti állapota) szimbólumra. Az $e \in x$ jelölés természetesen nem azt jelenti, hogy az utoljára kiolvasott elemet tartalmazó változót a programban is e -nek kell elnevezni, de célszerű ezt tenni.

$$\text{összegzés:} \quad s = \sum_{e \in x'} f(e)$$

$$\text{számlálás:} \quad c = \sum_{\substack{e \in x' \\ \beta(e)}} 1$$

$$\text{maximum kiválasztás:} \quad \max, elem = \max_{e \in x'} f(e)$$

$$\text{feltételes maximumkeresés:} \quad l, \max, elem = \max_{\substack{e \in x' \\ \beta(e)}} f(e)$$

Láthattuk, hogy a kiválasztás és a lineáris keresés azelőtt is leállhat, hogy a felsorolás befejeződné, és ezért fontos eredménye ezen programozási tételeknek ez a be nem fejezett felsoroló is. Amennyiben az $st, e, x; read$ műveletet használjuk a x szekvenciális inputfájl bejárására, akkor a „megkezdett” t felsorolót az st, e, x hármassal helyettesíthetjük a specifikációs jelölés baloldalán.

$$\text{lineáris keresés:} \quad l, elem, (st, e, x) = \underset{e \in x'}{\text{search}} \beta(e)$$

$$\text{kiválasztás:} \quad elem, (st, e, x) = \underset{elem \in x'}{\text{select}} \beta(elem)$$

Az st és az e azonban redundáns információt hordoz. Kiválasztásnál az $elem$ azonos az e -vel, az st pedig biztosan $norm$, hiszen ilyenkor garantáltan találunk keresett elemet. Lineáris keresésnél $st=abnorm$, ha a keresés sikertelen (azaz l értéke hamis); sikeres termináláskor (ha l igaz) az $elem$ azonos az e -vel, az st pedig biztosan $norm$. Ezért megengedjük a fenti jelölés minden olyan egyszerűsítését, ami nem megy az egyértelműség rovására. Ilyen például az alábbi:

$$\text{lineáris keresés:} \quad l, elem, x = \underset{e \in x'}{\text{search}} \beta(e)$$

$$\text{kiválasztás:} \quad elem, x = \underset{elem \in x'}{\text{select}} \beta(elem)$$

Gyakran előfordul, hogy egy már előre olvasott szekvenciális inputfájltra kell egy programozási tételt alkalmazni, azaz amikor a feldolgozandó elemek közül az első már az e segédváltozóban van, a többi pedig az x szekvenciális inputfájlban. Ilyenkor nem csak az x elemeit, hanem előtte még az e tartalmát is fel kell sorolnunk. Az algoritmusban ez csak annyit jelent, hogy a ciklust nem előzi meg a $First()$ (szekvenciális inputfájlnál a $st, e, x: read$) művelet, specifikációban (példaként az összegzést és a kiválasztást adjuk meg) pedig az alábbi jelölést használjuk, ahol az előre olvasás eredményeként beolvasott elemet az e' , az olvasás utáni fájlt pedig az x' jelöli:

$$\text{összegzés:} \quad s = \sum_{e \in (e', x')} f(e)$$

$$\text{kiválasztás:} \quad elem, x = \underset{elem \in (e', x')}{\text{select}} \beta(elem)$$

b) Egy h halmaz felsorolóját maga a h halmaz reprezentálja. Ilyenkor a specifikációnál $e \in t'$ (ahol t' a felsoroló kiinduló állapota) szimbólum helyett az $e \in h'$ (h' a halmaz kezdeti állapota) szimbólumot írhatjuk. Jelentése: vegyük sorban egymás után a halmaz elemeit.

c) Indexelhető gyűjtemények (vektor, mátrix, sorozat, stb.) esetén a felsorolót a gyűjtemény és az azon végigvezetett index (mátrixoknál indexpár) reprezentálják. Tulajdonképpen ilyenkor közvetlenül nem is a gyűjteményben tárolt értékeket, hanem azok indexeit soroljuk fel, hiszen egy indexhez bármikor hozzárendelhető az általa megjelölt érték. Ilyenkor például egy maximum kiválasztásnál az f függvény sohasem identitás, mert az f rendeli az indexhez (a felsorolt elemhez) a gyűjtemény megfelelő értékét. A specifikációkban szereplő $elem$ ilyenkor egy indexet tartalmaz, ezért az alábbiakban ind -ként (mátrixok esetén dupla indexként: ind, jnd) jelenítjük meg. Ezen megfontolások miatt használhatjuk a korábbi fejezetek specifikációs jelöléseit, amelyből az is látható, hogy a korábbi intervallumos programozási tételek a felsorolós tételek speciális esetei.

$$\text{összegzés:} \quad s = \sum_{i=m}^n f(v[i])$$

$$\text{számlálás:} \quad c = \sum_{i=m}^n 1 \beta(v[i])$$

$$\text{maximum kiválasztás:} \quad (max, ind) = \underset{i=m}^n \text{max} f(v[i])$$

$$\text{feltételes maximumkeresés:} \quad (l, max, ind) = \underset{i=m}^n \underset{\beta(v[i])}{\text{max}} f(v[i])$$

$$\text{lineáris keresés:} \quad (l, ind) = \underset{i=m}^n \text{search} \beta(v[i])$$

$$\text{kiválasztás:} \quad ind = \underset{i \geq m}{\text{select}} \beta(v[i])$$

Már többször felhívtuk a figyelmet arra, hogy a keresés és kiválasztás előbb leállhat, mint maga a felsorolás. Vektorok esetén a még fel nem dolgozott elemek az *ind* index után állnak, ezért azok külön jelölésére nincs szükség.

d) Az $n \times m$ -es mátrixokra bevezetett specifikációs jelölések (standard felsorolás esetén) csak abban térnek el a vektorokétól, hogy indexpárokat tartalmaznak.

összegzés:
$$s = \sum_{i,j=1,1}^{n,m} f(a[i,j])$$

számlálás:
$$c = \sum_{\substack{i,j=1,1 \\ \beta(a[i,j])}}^{n,m} 1$$

maximum kiválasztás:
$$(max, ind, jnd) = \max_{i,j=1,1}^{n,m} f(a[i,j])$$

feltételes maximumkeresés:
$$(l, max, ind, jnd) = \max_{\substack{i,j=1,1 \\ \beta(a[i,j])}}^{n,m} f(a[i,j])$$

lineáris keresés:
$$(l, ind, jnd) = \text{search}_{i,j=1,1}^{n,m} \beta(a[i,j])$$

kiválasztás:
$$(ind, jnd) = \text{select}_{i \geq l, j=1}^m \beta(a[i,j])$$